

MNOŻNY (6) *ai*

o *jasne*.

sg f N mnożnã (1), mnożn(a) (1). \diamond *n N* mnożn(e) (1). \diamond *pl N m pers* mnożni (1). *m an* mnożni (1). *subst* mnożn(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.; poza tym XVII–XVIII w. w innym znaczeniu.

1. *Plenny, płodny, bardzo się rozmnażający* (5) : *Iżby ony twe kobyły/ Táko bárzo mnożne były BierEz G2v; Są też krolikowie domowi tegoż przyrodzenia/ ale czarni albo pŃthrzy barzo mnożni/ á nie raz fie do roku mnożą FalZioł IV 9c, IV 41b; A mnożne to nafienie roście ná vfze Ńtrony. RejWiz 32v.*

Wyrażenie »mnożni by zające« (1): *POdlodowŃcy to mnożni/ by Záiące byli RejZwierz 77v.*

2. *Wieloraki* (1) : [*Broda*] *Ráz ták v gęby wiŃzac/ iáko wałkownicá. Drugi raz przykroioná/ iáko prochownicá. DźiŃ nożycóm podobna: iutro kóńłkiéy koŃie: [...] Táki odmienna/ táki mnożna między wieczyŃtými WiŃiááá ná powietrzu Ńny Platonowými. KochBr 151.*

Synonimy: 1. plenny, płodny.

MB